

Næste Møde holdes Tirsdag den 3. Juni Kl. 1 med følgende Dagsorden:

Tredie Behandling af:

Forslag til Lov om Eftergivelse af Fattighjælp, ydet før Grundlovsdagen 5. Juni 1924.

Mødet hævet Kl. 2⁵⁰.

20de Møde.

Tirsdag den 3. Juni Kl. 1.

Formanden: I Skrivelse af Dags Dato meddeler Finansministeren, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om midlertidige Ændringer i Toldloven af 29. Marts 1924 m. v.

I Skrivelse af 2. ds. meddeler Formanden for Statsrevisoratet, at de af Rigsdagen valgte Statsrevisorer for Statsregnskabet for Finansaaret 1922—23 har valgt Landstingsmand Maegaard til Næstformand i Stedet for Forsvarsminister L. Rasmussen, der har nedlagt sit Hverv som Statsrevisor.

Det forventes, at Udvalget angaaende

Forslag til Rigsdagsbeslutning om Indgaelse af en Overenskomst med Norge angaaende Østgrønland vil afgive Betænkning i Morgen.

Udenfor Dagsordenen har Finansministeren Ordet for at fremsætte det nu anmeldte Lovforslag.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om midlertidig Ændring i Toldloven af 29. Marts 1924 m. v.* Den Lov, der blev vedtaget den 1. Februar 1924 om ekstraordinære Toldforhøjelser, udløber, som det vil være ærede Medlemmer bekendt, med Udgangen af Juni Maaned dette Aar. Ved denne Lovs Behandling i Rigsdagen blev der fra Re-

geringens Side lagt megen Vægt paa, at det var en Valutaforanstaltning, idet man mente, at de forhøjede Toldsatser, der da indførtes, i ikke ringe Grad vilde begrænse Indførselen af de Varer, der var Tale om. Jeg havde den Gang den Anskuelse, at denne Toldlovs Virkninger væsentlig vilde være af finansiell Art, og denne Anskuelse har jeg endnu. Jeg har ikke Indtryk af, at den i synderlig Grad har virket importregulerende. Det er naturligvis vanskeligt at danne sig noget sikkert Skøn paa dette Omraade, selv om man faar Tallene for Indførselen i de Maaned, i hvilke denne Lov har haft Gyldighed, og Indførselstallene for de tilsvarende Maaned forrige Aar; thi en Lov med begrænset Gyldighed, med en fastsat Udløbstid, der ikke ligger særlig langt fremme i Tiden, vil jo ofte faa Folk til at regne med, at der sker Forandringer ved Udløbstiden, og som Følge deraf kan Dispositionerne faa en særlig Karakter. Men saa vidt jeg kan se af de Tal, der foreligger, har denne Lov ikke virket synderligt i den Retning, som man den Gang fremhævede, nemlig som importregulerende Foranstaltning. Derimod har Loven været af finansiell Betydning for Statskassen, idet man den Gang, Loven blev vedtaget i Rigsdagen, anslag dens Indtægtsmuligheder for Statskassen til en 16—17 Mill. Kr., for saa vidt Importen vilde beholde sin gamle Størrelse.

Ved denne Lovs Vedtagelse i Rigsdagen stemte Socialdemokratiet imod. Vi var ikke tilfredse med den, og vi vilde hellere have haft en anden Lovgivning, hvis det var nødvendigt paa det Tidspunkt at skaffe Indtægtskilder for Statskassen. Jeg kunde derfor have ønsket at lade Loven helt bortfalde ved Udløbet af den Periode, for hvilken den er gældende. Imidlertid foreligger der særlige Grunde, som bevirker, at jeg i Øjeblikket anser det for umuligt for Statskassen at opgive de Indtægter, som denne Lov indeholder Muligheden for. Jeg gaar nemlig ud fra, at det ikke vil være muligt i denne ekstraordinære Rigsdagssamling at fremskaffe de Indtægter, der derved vilde bortfalde, paa anden Maade, paa en Maade, der vilde tiltale mig i højere Grad end den nuværende. Jeg gaar ud fra, at Rigsdagen ikke ønsker at komme til at beskæftige sig med flere vanskelige Spørgsmaal end højst nødvendigt i denne Sommersamling.

Jeg har derfor ment, at den eneste Vurdering, der i Øjeblikket kunde anlægges paa denne Lov, var, i hvor høj Grad